

PhDr. Marie L. Neudorfllová, Ph.D.

Pietní shromáždění v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí k 403. výročí poprav 27 českých pánů na Staroměstském náměstí 21. 6. 2024.

Vážení a milí přátelé,

Naše shromáždění je hlavně výrazem naší solidarity s našimi předky, kteří se vzepřeli proti silám, které sledovaly mocenské ovládnutí zemí království českého, jeho bohatství, vnímaly český lid jen jako pracovní sílu pro své sobecké zájmy. Určitá jejich část měla domácí kořeny a postrádala věrnost k vlastnímu národu. Přitom český lid od působení M. Jana Husa a husitského hnutí rozvíjel reformační výdobytky včetně náboženské svobody, svobody svědomí, hodnotné kultury, důrazu na vzdělání a rozvoje celého národa.. Česká reformace se postupně stala důležitou trvalou inspirací v úsilí národa o svobodu a svou úroveň. T. G. Masaryk považoval českou reformaci za kořen počátku českého moderního národa, přerušovaný pobělohorským brutálním tragickým vývojem.

Velké osobnosti, stojící v čele obrozovacího úsilí vědomě navazovaly na vše pozitivní, co národu zanechaly generace reformační. Jan Amos Komenský, František Palacký, Karel Havlíček, T. G. Masaryk – znali důležité aspekty české historie a pevně věřili, že ze znalosti historie je možné se jak poučit, tak inspirovat k pozitivní práci. Jen bylo nutné historii znát a odolávat falešným interpretacím, přicházejícím obvykle z mocenských vrstev, domácích i zahraničních. Tento aspekt má širokou platnost, sahající až do přítomnosti, kdy jsme svědky snah různým způsobem desinterpretovat a trivializovat českou historii, zbavit ji pozitivní inspirační síly pro společnou práci k úrovni národa - intelektuální i morální. Tlaky na zrazování ohledu na kulturní, morální a sociální úroveň českého národa přicházely hlavně ze zahraničí, ale často našly oporu v menšinách i mezi slabými domácími charaktery, ochotnými za privilegia a trochu moci zrazovat zájmy vlastního národa. Buďme věrní nejlepším výdobytkům práce a úsilí našich předků, mezi něž především patří dědictví české reformace a českého národního obrození, v jejichž nejcennějším základu je Husovo „Hledej pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdu až do smrti.